"מדור לדור"

שיחתן של עבדי אבות מצדיקים וגאוני עולם שהשמיע הגאון הצדיק רבי דוד מאיר ווייס זצוק"ל בעל ה"אמרי דוד"

סדרת הספרים "מדור לדור" לא יורד משולחנן של גדולי וצדיקי הדור, משפיעים מחנכים, אברכים בחורים, ובפרט אבות החפצים להנחיל טעם זקנים לנערים.

שלא כסרכים הקודמים מסדרת הספרים "מדור לדור" — "אמרי דוד" כרך זה, בעוד שאותם זכה המחבר להוציא לאור בעוד הלו נרו, הרי שכרך זה, הגם שאף הוא נסדר כולו עם כל שבעת כרכיו בחיים חיותו, וכדרכו בקודש השים עינו הטהורה על כל פרט ופרט למען יהיה בתכלית הדיוק, כתורתו של רבי מאיר ש'כתנות אור כתוב' לעשות נחת רוח למאיר לארץ ולדרים עליה.

המחבר אף כתב בכרך זה הקדמה נפלאה, אבל לא זכה להדפיסו בחייו, והוא יוצא לאור בשלימותו ובמתכונתו הראויה אחר עלותו בסערה השמיימה ביום המר ז"ך סיון, לרגל היומא דהילולא דכ"ק אדמו"ר מספינקא זצוק"ל, יום ז"ך אב אחרי שישים יום מיום ז"ך סיון הוא יום הסתלקות המחבר ז"ע באשר נפשו היתה קשורה בנפשו ודמות דיוקנם שוין היו — כאבותיהם למעלה בקודש, וגם לרבות שדרכי עבודתם בקודש היו תואמים, ובפרט שזכה לשבות במעונו ביום האחרון לחייו בשב"ק פרשת ראה ז"ך אב שנת תשנ"ז.

הספר חובר על ידי האי גברא חכימא ופרישא, משרידי דור דיעה, שכבר איתמחי קמיעא וגברא. רובו ככולו של הספר לא נדפסו עד הנה והיה רק מפי אומרם כמאתיים שנה על ובפרט ראשי בית צדיקי זידיטשוב — קאמארנא — ספינקא מאב המשפחה רבי שמואל צבי גריסט־גאט (ווייס) ממה שקיבל מאביו הגה"ק רבי אברהם צבי זצ"ל דיין ביסאטמאר ואח"כ רב אב"ד "נווה אחיעזר" שהיה כבבואה וזכר לצדיקים אלו וכל שרצה לטעום טעם ז'ידישובי היה מתבשם אצלו.

ה"אמרי דוד" זכה לדלות מצדיקי אמת וחסידי קמאי, והסתופף בצילם והתאבק בעפר רגלם, עוד זכה להסתופף בצל זקינו בעל ה"מדרש אהרן" ז"ע אחי ה"אמרי יוסף" ובנו ה"חקל יצחק" ז"ע ולקנות מהם תורה וחסידות, מלפני השואה הנוראה, הסתופף רבות פעמים בצל ה"חקל יצחק" מספינקא הי"ד ועקב אחריו, עד כי כך שממש לפני המלחמה הגיע לתפילת שחרית, וכשנכנס 'שלום נעמען' ואפילו שהיה כבר חלש בירך אותו ברכות לרוב, ואמר לו ללכת לביהמ"ד באומרו בלשון קדשו: 'דוד מאיר גיי לערנען' — ועד יום פקודתו הידהד בקרבו: 'דוד מאיר גיי לערנען'... וכן מלפני המלחמה שלמד בצל רבו הגה"ק בעל האור מלא מקאסן ז"ע עוד מימי נעוריו, זכר בדיוק רב מה שסיפר על אבותיו. כן אחר המלחמה שהגיע לארה"ק דרש וחקר מהשרידים לגזע זו לידבק באורחות אבותיו ה"ה נכדי הז'ידישוביער כהמקווע רבי ז"ע חותן מרן מהר"א בעלזא ז"ע, וכהאדמו"ר רבי יוסף מאיר מספינקא שמפיתו אכל ומימיו שתה בעת שלמד אצל רבו מרן המהר"י"צ דושינסקיא שנשאר ללא אב ואם והיה כבן בית אצלו, אח"כ זכה ביותר לשמוע ממחותן אביו ה"ה כ"ק רבי יעקב יוסף מספינקא וממקימי חצר בית ספינקא בארה"ק.

חיבה יתירה נודעת למעשי אבות שה"אמרי דוד" כתב בלהט קודש, שמתברך בחן וחסד מיוחד — כ'כלי ראשון' שהיד סולדת בו, ובכשרונותיו ותכונות נפשו האצילה, שניחון בהם למסור כל מעשה ועובדה כהוויתן ממש — כאילו בעל העובדא עומד כנגדו, וכביכול הוא היה שם, בכדי להלהיב הלבבות ולהחדיר בלב השומעים ובקרב התלמידים האמונה בכח הצדיקים.

מאות 'סיפורי קודש' — 'עובדות', 'אמרות' — 'דברי תורה', 'הנהגות' — 'הליכות', שהיו בבחינת "מפיהם"־ שנשמעו מדורי דורות מאבותיו הק', או אפילו מ"כתבם" — שנרשמו ע"י עשרות בשנים נדפסו רק עתה.

המחבר נשם וחי בחיים חיותו עלי אדמות, את גזע זו בנוסף מה שהתבטל ומקושר היה לצדיקים רבים מגאוני הונגריה וצדיקי גאליציה ופולין וכו', אבל ספר זה אמר המחבר 'דאס איז מיין היים'... ולכן מלא הספר בדבר מקוריים שלא שזפתן העין כלל — הכולל עובדות מאורחותיהם והנהגותיהם וקשרי ידידות ושיחות עם גדולי וצדיקי דורם שאף הידענים בחצרות אלו אומרים ברקאי. כמו"כ בלולים בספר מהגדולים והצדיקים של מובא בספריהם הקדושים, ומכתבי יד שלא נדפסו מעולם.

מבנה הספר מסודר דלכל פרק של צדיק ישנו כ'מבוא' — קורות חייו, רבותיו בנגלה ובחסידות, המקומות שכיהנו ברבנות, ספריהם שחיברו, וימי פטירתם. ואח"כ גופן של דברים אשר יקרא "מדור לדור" שהן הסיפורי צדיקים ועובדות קודש, אשר יש בהם כח משיכה להתחזק באורחותיהם ונתיבותיהם, והליכות חייהם, אשר הם כתורה שלימה להורות הדרך אשר נלך בה.

ועליהם חונים הערות אשר יקרא "אמרי דוד" המשובץ חלק הדרוש והחסידות והמוסר שששזורים בעובדות, ומתובלים בדרושים נחמדים ורעיונות יקרים, מבעל ה'עובדא' שעליו מסופר, וכן בהנהגות והליכות בקודש, נוסף למטה גם כן החלק ההלכתי, כעין ה'מעשה אשר יעשון'.

בסוף הספר נערך מפתח מפורט לכל הפרשיות התורה הרוצים להנעים את סעודת השבת וחגי ישראל ליוצ"ח.

כן נערך מפתח מפורט של יותר ממאתיים ערכים — ומפתח ספרים ושמות אנשים. הספר מכיל 640 עמודים הכוללת גם נטפי דמעה על המחבר והי'צוואה הק'.

הספר נערך סודר באופן נאה ויאה בכלי נאה ומפואר למשוך את לב הדור הצעיר, על ידי חברי כולל ומכון "זכרון יהושע" — קאפיש בראשות נכד המחבר ראה"כ הרה"ג רבי יהושע העשיל קטינא שליט"א.

אהבת ציון

טעם ועונג עתיק יומין, המזדמן אחת לשישים ושבעים שנה, נוטף מכלי שמור מוגן מסערות עולם, מוגש בין דפי הספר שיצא עתה לאור, אהבת ציון שמו, מאוצרותיו של החסיד הנכבד מכבשונה של הגולה החסידית, אוד מוצל ממשפחות חשובות בישראל מחסידי סטריקוב בפולניא, ה"ה הרה"ח רבי בן ציון ויכלדר זכרונו לברכה.

זה עתה חולפת שנה מהסתלקותו של איש יקר מלל, אשר מינקותו הסתובב בין זקני הדור הקודם כמו רבי משה בוים, רבי אהרן ווינטרוב ורבי זיסקינד הרץ ועוד מבקש את קרבתם בשעות נאצלות כמו בין ההקפות, או להבדיל בתשעה באב בלילה, ועוד עיתות רצון כמו לפני התקיעות, מבקש לינוק מה זכרונם מעלה באותם רגעים, מפיהם שאב עובדות ומעשיות שאינם מוכרים, מדייק בלשונם אחת לאחת. וכאשר נעלם הדור ואיננו, היה הרב בן ציון מקור בלתי נדלה, אלא שהוא היה מונה את דיבורו במעשיות אלו כמונה מעות, השומעים בני ביתו וחסידים צורבים היו מלקטים מעת לעת עוד סיפור ועוד עובדא, וכעת זוכים אנו ליין ישן אשר נותן טעם זקנים של שנים ושלושה דורות לפנינו.

הקורא ימצא מידע שלא יסולא בפז, יעשיר את עולמו הרוחני במעשיות פלא, מגדולי עולם שלפני השואה רבותינו הקדושים מפסישסחא, וורקא, מלאכסנדר וסטריקוב, ומענקי העולם היהודי, החפץ חיים, והאדמו"ר משטעפינשט, ועוד רבים, ומשרידי הדור ההוא מקימי הדור אחרי השואה, כמו רבי אהרן מבעלז, החזון איש, הגרי"ז מבריסק, בעל הבית ישראל מגור, ועוד צדיקים קדושים.

לספר מצורף אוצר נדיר בימינו, קובץ מכתבים אשר המנוח היה מלקט ביזע רב במשך שנים רבות, מדובר במכתביהם של האדמורי"ם לבית סטריקוב, מכתבים שלא ראתם עין אדם. כמו"כ הספר מועשר בתמונות ומסמכים נדירים ביותר.

הביאו ברכה חסידית זו לביתכם, תמצאו בה מקור עשיר לסיפורים ועובדות אשר יביאו אור לדרכי חיים מעולם שנעלם, מלאים אמונה ויראת שמים צרופה, ואמונת חכמים מופלאה, שעלינו להעביר מדור לדור, למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקומו ויספרו לבניהם.

ברכותינו לבנו החשוב איש רוח מלא חכמה ותבונה הרה"ג ר' חיים יהושע וייכלדר שליט"א אשר ידיו רב לו בהחייאת סיפור חייה של חסידות סטריקוב, ומוכר לרבים ממפעלו הגדול בהוצאת הספה"ק 'מגיד דבריו ליעקב' של רבותינו הקדושים מביאלה — סטריקוב , שם הוסיף קובץ גדול על תולדותיה של חסידות יקרה זו. תבוא עליו ברכה, בעשותו מעשה גדול בכיבוד אב והוסיף בסוף הספר אילן יוחסין ותולדותיה של משפחת ויכלדר הענפה. ומשמים יאמרו לפעלו טוב, על אשר זיכה את הדור באוצר בלום זה.

זכור לקדשו

יום בשורה היא ללומדי הלכתא רבתי לשבתא, בהופעת חלקו השני של הספר הנכבד 'זכור לקדשו', שחובר ע"י בר אוריין ובר אבהן עילאין, ת"ח מופלג, אשר מקצת שבחו יעידו הרבנים הגאונים אשר עלו בהסכמה על הספר. ויתר על כן יכירו הלומדים לדעת מתוך נדבכי הספר, אולמיו בתיו גנזכיו, עליותיו וחדריו, הכל בכתב מיד ה' עליו השכיל, ה"ה הגאון רבי אברהם יקותיאל יהודה לאבין שליט"א.

חלק זה של הספר 'זכור לקדשו', כולל בקרבו בירור מקיף בעניני וחיובי מצות קידוש בשבת ויו"ט, איסור אכילה קודם קידוש וקיום שאר מצוות עם כל פרטיהן והלכותיהן, חיוב נשים וקטנים במצוה זו ובשאר מצות, ענין עמידה בקידוש והבדלה והמסתעף לכללי עמידה וישיבה בשאר המצוות, דיני טעות בתפלה ובקידוש בשבת ויו"ט, יסודי וגדרי איסור ספייה לקטן וחינוך למצוות, דיני קידוש במקום סעודה, ושינוי מקום בקידוש ובברכת הנהנין ובברכת המצוות והמסתעף. כל אלו הנושאים החשובים, מבוארים ומפורטים היטב, בטעמם ונימוקם, ממקורם בסוגיות הש"ס ודברי הראשונים, ועד להכרעות השו"ע והפוסקים, לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא.

עוד בטרם יכנס המעיין אל תוך הכרך, מיד יכיר כי ניצב הוא לפני כרך גדול ומפעים בהיקפו, למעלה מאלף עמודים העוסקים בעניני מצות קידוש שבת ויו"ט. אמנם הצניע הרב המחבר את היקפם הרחב יותר של הנושאים הרבים המסתעפים מן האילן רב הפארות, שבאו בתוך בית נכאתה, כגון זמני בין השמשות, שומע כעונה, דיני ערבות וגדר בר חיובא להוציא אחרים, ועוד. אך עיקר תפיסת מקומו הוא הבירורים העיוניים בגדרי ההלכה ובלשונות הפוסקים בהעמק דבר והרחב דבר, בעמקות, בקיאות ובהירות, באופן שאינו נפוץ בין ספרי מחברי זמנינו.

באמת אמרו אין למדין הלכה מאגדה, אך צורת ותבנית דרך לימוד המחבר, ניכרת היטב כבר ב'פתח השער', בהקדמה המפוארת המהווה כתריעא לדרתא, בה בירר הרהמ"ח ביד אמן מופלא את גדרי מצוות 'זכור ושמור' ואיחודם בדיבור אחד. כי גם בענין זה פותח המחבר את בירור הנושא בדיוק חילוקי הלשונות שיש בין הגמ' להמכילתא, האם גם שמיעת שני הדברות באו כאחת, ומכאן הוא עובר לדון איך היה אופן כתיבתם בלוחות, ומביא בזה את שיטות הראשונים והקדמונים בזה.

הצעת השיטות בענין טמיר ונעלם בזה, באה בד בבד עם שקלא וטריא ומו"מ בדבריהם, בשפה ברורה ונעימה, ובהשוואות מספרי קדמונים נודעים ובלתי נודעים, ומתוך בירור הענין עלה בידו להשוות שיטות הגמ' והמכילתא אהדדי. ועל יסוד הנחות אלו ממשיך הגאון המחבר שליט"א, ובונה מגדל לתלפיות, בביאור מהותה הפנימית של מצות השבת. אחר לימוד ההקדמה חש המעיין כאילו טייל בפרדס אחוז יד ביד עם הרהמ"ח, מטפס ועולה מטפס ויורד, עד הגיעו אל חצר המטרה.

בגוף הספר אין המחבר מתגדר במהלך משלו, אלא כל יין תורתו מנסך הוא בשיתי הראשונים והפוסקים. אין חידושיו ניכרים בשעת שתיה, אלא אחר שביעה. וכאשר יחזור המעיין על בנינו המפואר של המחבר, עיניו לנוכח יביטו כי חדשות הוא מגיד, וקרן אור חדש הפציע על פני הסוגיא.

דברי הראשונים ושיטותיהם השונות הובאו בית נכאתה, ושבח עציהם ניכר בפת, ואין המחבר מנסה לשמש אף בתור גורם שני של עצים, ולעתים אין סברותיו נוגעות במישרין לגוף הסוגיא, והרי הן בבחינת 'גורם אש ותנור'. אישו משום חיצוי, בהראותו חזות קשות בדברי הראשונים והפוסקים ממה שהקשו גדולי האחרונים, וממה שמעיר המחבר משלו, ומתוך כך בא לו לאבן שתיית הי'סימן', בהוצאתו מתוך אבני הקושיות את ניצוץ האור, מן עציהם של הראשונים והפוסקים אשר היו לבער באש שורף, וכל הקשה בדבריהם היו למישור.

אש מאיר לבאר שורש חילוק סברותיהם, ואז תנורו של המחבר מקדש בהראותו פנים כי שני הצדדים יש להם מקום באופנים מחולקים, ומתוך כך מקבץ חום האש ומתקן בו עיסת הסוגיא יפה יפה, ביישוב ההדורים בסוגיא באופן נפלא מאד. אין ספק כי כניסת ספר חשוב זה באהלי תורה תביא אתה ברכה מרובה בבית הזה שמגדלין בו תורה.

ברכת לומדי הלכות שבת והוגי שעשועיה תבא לראש משביר הרהמ"ח שליט"א שיזכה להגדיל תורה ולהאדיר בהפצת מעייניותיו הזכים לאויש"ט מתוך שמחה וטוב לבב מרוב כל ברו"ג, וגדולה מצוות שבת שזכותה תעמוד לישראל בהדרה ליגאל גאולת עולם בב"א.

ונטעתם

מצות נטיעת אילנות בארץ ישראל

נטיעת עצים בארץ ישראל מלבד שיש בה ערך כללי של "לשבת יצרה" כמו לכל נטיעה אחרת בעולם, כותב המלבי"ם, הרי יש בה משום קיום מצות יישוב ארץ ישראל ששקולה כנגד כל מצוות התורה.

כאשר אדם נוטע עץ מאכל מתפשטת הנטיעה לעבר קיום מצוות התלויות בארץ נוספות כגון: ערלה, כלאים, תרומה גדולה, תרומת מעשר, מעשר עני, מעשר שני, נטע רבעי, שמיטה, לקט שכח ופאה.

כשהתורה מצווה אותנו על מצות ערלה, היא משמיעה לנו גם כי טוב וחשוב, ואף חובה לנטוע עצים בארץ ישראל. אף שגם בזריעת תבואה וירקות מקיימים מצוות התלויות בארץ ויישוב הארץ, מצוה מיוחדת יש בנטיעת עצי מאכל בארץ ישראל.

כל כך גדולה מעלת עצי פרי בארץ ישראל, עד שהם סימן לגאולתם של ישראל, כמו שאמרו בגמרא סנהדרין, ואמר רבי אבא: אין לך קץ מגולה מזה, שכאשר יראו שארץ ישראל נותנת פירותיה, נדע שהגיע קץ הגאולה.

ישנה חשיבות של מצוה לקנות קרקע בארץ ישראל ואח"כ אפשר לנטוע בו עצים. קיום המצוה נעשה ע"י נטיעת 5 עצי מאכל לפירות וכאשר הקרקע של הנוטע, המצוה היא באיכות יותר גדולה.

הרב יהודה טאוב שיחי' מקריית אתא הנודע בהפצת ענין ההודאה להשי"ת ע"י ארגון קול תודה, ליקט חומר תורני משובח בנושא של נטיעת עצים בארץ ישראל עם מקורות מורחבים מספרי הפוסקים ומחולק לפרקים וסעיפים הכוללים גם תפילות וסיפורים שהתקבצו ונלקטו לחוברת בכריכה נאה בת 140 עמודים בהדפסה מאירת עיניים.

יתברך המחבר בברכה הנתונה למזכי הרבים, ויזכה להוסיף פרי תנובתו מתוך בריאות איתנה וכל טוב סלה.

ש.מ.ר.

הכל לטובה

חצי הכוס המלאה

"לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו"

ויהי רצון שתמיד נזכה לראות ולטעום את חצי הכוס המלאה... ושגם את החצי שנראית לנו לא מלאה, ימלא ה' בכל משאלות לבנו לטובה, ובינתיים, שנשכיל להבין כי גם חצי הכוס שאינה מלאה, היא בסודי-סודות מלאה ברכת ה'.

מי יבוא בסוד קדושים

ק. בן־ציון

מתהלך בעולם הזה, אך שרוי בו כמלאך ה', גם בהיותו מתנזר כמעט כליל מאכילה בצורה שאין לה אח ורע, היה הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זי"ע, שנסתלק היום לפני 64 שנה ביום כ"א במנחם אב תשי"ז.

החסיד רבי שלמה סקולער, הגיע פעם אל העיר טשעבין. קרא לו הרב מטשעבין זי"ע, אשר חשש לבריאותו של הצדיק הנערץ, ושאל: מדוע לא יפצירו החסידים ברבי, ש-יאכל מעט יותר, לקיום נפשו?!

נענה החסיד: אהרן הכהן, נזיר אחיו, היה מתענה כל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר. סברו הכל כי הוא מתענה בתעניתו ב-תחינה לביטול גזירות, או כיוצא באלה.

אך את הסוד האמיתי לא ידעו: גלוי היה לפני אהרן הכהן ברוח הקודש כי עתיד הקדוש ברוך הוא לצוות עליו לקחת צנצנת ולמלא בה מלוא העומר מן, למשמרת לדורות.

לא יודע היה מתי יבוא הציווי. הבין אהרן כהנא קדישא, כי אל לו לאכול את מנת המן שלו, כדי שתהא מוכנה ומזומנה בידו, לקיים מצות ה', שהרי כל אדם קיבל רק מנת עומר אחת של מן. על כן התנזר מאכילת המן כל ארבעים שנה, עד שנאמר לו הציווי, וקיימו בשמחה.

[אכן — אמר רבי שלמה — בסוף אר-בעים שנה שהיו בני ישראל במדבר, ציווה ה' אל משה שישים מלא העומר מן למשמרת, ונאמר: "ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מן" וגו' (שמות טז, לג), ואחרי כן: "כאשר צוה ה' **אל** משה ויניחהו אהרן" וגו' (שם לד). לא כתיב "כאשר צוה ה' **את** משה ויניחהו אהרן"].

לו היינו יודעים — חתם החסיד רבי שלמה — שרבינו אינו אוכל מפני שרוצה לסגף עצמו — היינו מחפשים עצות לראות שיאכל, אולם מאחר ואין איש היודע סוד הינזרותו מאוכל — מי יהין להביע דעה — — —

הרב יהושע וינברגר

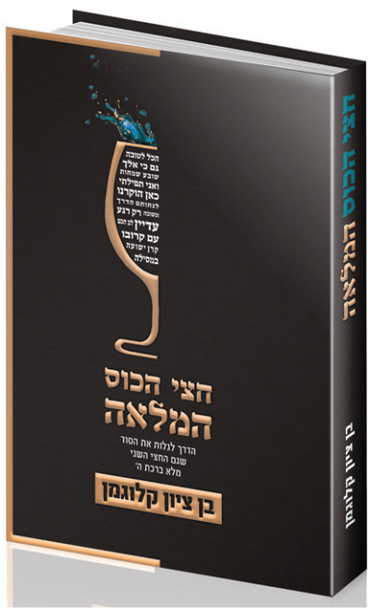

הספר 'חצי הכוס המלאה' מיבול מדור זה. המופיע כאן אינו בספר

כשהם יורדים...

"ותאמר ציון עזבני ה'" (ישעיה מט, יד — הפטרת פרשת עקב).

ציון, שהיתה סמוכה ובטוחה בהבטחה מאת ה' "ושבו בנים לגבולם" (ירמיה לא, טז), נחרדה בראותה כי הציונים נוטשי התורה החלו עולים לארץ ישראל... בראותה מי הם הבאים, התייאשה "ותאמר ציון עזבני ה'", האם יתכן שעל ידי אלה קיים ה' הבטחתו? וציון פורצת בכאב של ייאוש: הלזאת חיכיתי אלפיים שנה?!

והנביא המנחם (שם, פסוק יז) מזדרז להרגיע: "מְהֲרוּ בָּנַיִךְ מהרסיך ומחריבך ממך יצאו"; אלה שמיהרו לבוא מבלי להיות ראויים לארץ ישראל — יגלו בבוא העת הנכונה, כי "מהרסיך ומחריבך ממך יצאו" — הארץ תקיא אותם והם לא יוכלו להישאר בה, ויבואו הכשרים במקומם.

זאת אמר רבי חיים מבריסק, שנסתלק היום לפני 103 שנה, כ"א במנחם אב תרע"ח.

היום כבר מדברים על כמיליון יורדים מארץ ישראל אל הגולה, בעיקר לארה"ב, מאז הכרזת המדינה. מדינת ישראל מנסה להשתבח בצמצום ההגירה השלילית, היינו: עולים מול יורדים; מבלי להביא כנראה בחשבון כי העולים הם בחלקם הגדול יהודים חרדים, מול היורדים שמן הסתם הם כאלה שלא מוצאים חפץ בארץ הקודש.

פתחו פעם אחת את השלשלאות...

הנביא מיכה (ו, ה) מבקש מעם ישראל: "עמי, זְכָר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור... למען דעת צדקות ה'".

איך אנו רואים חסדי וצדקות ה' במעשה בלעם?

פריץ רב השפעה שכר מורה עבור ילדיו. בטרם הכניסו אותו אל הקיטון שהקצה עבורו בארמון, ערך לו סיור מקיף באחוזתו, להראותו את כבוד עושרו ורוב בניו. ראה המורה בפתח הארמון כלב אימתני נצור ב-שלשלאות ברזל כבדות.

התייצב ושאל מעשה חכמולוג: ממה נפשך, אם הכלב טוב — מדוע אין מניחים לו להתהלך חופשי; ואם רע הוא — מה התועלת בו?

חייך הפריץ: אינך מבין בהליכותיהם של כלבים. הכלב הוא רע, אם מניחים אותו חופשי...

סלסל המורה בקצוות שפמו וגיחך: "אין כלב רע, יש כלב שרע לו"... אני אוכיח לכם כי בהתנהלות נכונה עם הכלב, הוא יהיה מופת לבני אדם...

החל המורה מפטם את הכלב באומצות ועצמות וקשר קשרי ידידות אמיצים ואחווה עם הכלב...

פנה אל הפריץ וביקש להתיר לו להתיר את הכלב מכבליו הבלתי צודקים, ולהוכיח קבל עם וארמון, עד כמה טוב ומטיב הכלב הנאמן.

הפריץ לא נתן קמצוץ אמון בכלב, אבל המורה הרבה עליו ריעים והפציר להרשות לו להוציא ממסגר אסיר ולו לרגע קט.

עם מבט של רחמנות על מי שהוא שוטה ומדמה לראות בעצמו חכם מחוכם, נתן הפריץ הסכמתו, ובלבד שרק השער אל חדרו של המורה ייפתח וכל השערים המובילים אל כל חדר אחר — ייחתמו וייסגרו על מסגרים ובריחים לבל יבולע לאיש מלבד המורה החכם בעיניו.

בעוד חיוך נצחון של אווילים מרחף על שפתיו, הבריח המורה את הבריח מחדר מלונתו של הכלב, ורגע כמימריה אחרי, התנפל עליו הכלב ושיסה בו את עצמו...

אז ראו הכל כי כלב אשר כבליו פותחו — כלב רע הוא.

בני ישראל — אומר רבי חיים מוולוז'ין — בראותם את המזימות של בלעם את בלק, ואת החסימה שחסם אותם ה' מהפיק זממם ברגע אחד של שחרור — מבינים כמה גדולים מעשי ה', כי גבר עלינו חסדו.

הזהירות מחייבת שלא להמשיל את כל המשל לנמשל... הוא גם לא בדיוק דומה... אבל מותר ללמד לקח, את אלה החכמולוגים משולי הציבור החרדי שבמעשיהם או במחדליהם בבחירות האחרונות, נתנו למי שנתנו, לעשות ככל העולה על רוחם. פתחתם את הזמם, והאחריות עליכם לכל אשר זמם.

אגב, אנשים שבני אדם סומכים עליהם. יש אנשים שניתן לסמוך עליהם בעיניים עצומות; כאשר הם בעיניים עצומות...

מפני מה יפה כוחו של מוחזק

איתן כוחו של מוחזק, והמוציא מחבירו — עליו הראיה. ה"עולם" אומר כי "האוחז בידי", ידו על העליונה.

תמה ה'בית הלוי' מבריסק: הכי גם התורה הקדושה מתחשבת בנתוני המציאות, גם אם הם לא בהכרח מבטאים צדק? עמד והטעים, כי מצא בספרים שהמידה היותר מגונה היא הכעס. מי שהוא מוחזק, מתהלך לו בשלווה, אינו מתקצף ולא מתחצף... המוציא תמיד עלול להיכשל בכעס ולכן הוא המפסיד...

הקובע מקום לתפילתו

"כל הקובע מקום לתפלתו — אלוקי אברהם בעזרו. וכשמת, אומרים לו: אי עניו אי חסיד מתלמידיו של אברהם אבינו" [שהיה הראשון לקובעים מקום לתפילתם] (ברכות ו:).

הכי מידת חסידות היא שאדם מתבצר לו במקומו בבית הכנסת, ועל כסאו לא יישב זר?... אורח כי יבוא, יציץ בו בזעם על שהעז וישב במקום לא לו?

חלילה וחלילה לחשוב כן — הסביר רבי משה מילשטיין. קובע אדם מקום לתפילתו, כדי שבבוא אורח, יסביר לו פנים ויציבע על מקומו הקבוע: בוא ברוך ה', זה מקומי, היכבד נא ושב כאן... זוהי חסידות של תלמיד אברהם אבינו, אביהם של מכניסי האורחים.

רבה הספרדי של העיר בני ברק ערך ביקור בארגון זק"א תל אביב

רבה הספרדי של העיר בני ברק ערך ביקור בארגון זק"א תל אביב, את פני המשלחת הנכבדה קיבלו רב הארגון הרב יעקב רוז'ה, המנכ"ל הרב צבי חסיד, הקמב"צ יחיאל גולדמן וחבר ועד ההלכה הרב שמעון רחמים.

הרב הגיע כשהוא מלווה בחברי סיעת ש"ס בעיריית בני ברק, סגן ראש העיר עו"ד הרב גדליהו בן שמעון, המשנה לרה"ע הרב יעקב זכריהו, וחבר מועצת העיר עו"ד הרב בצלאל נתן.

ביקור רבה הספרדי של בני ברק בזק"א ת"א

הרב בן שמעון כובד בראש-ית הביקור בכתיבת אות בספר תורה ההולך ונשלם לטובת גמ"ח אחים לצרה המשאיל ציוד למשפחות אבלים.

לאחר מכן הרימו הנוכחים כוסית "לחיים" כשהרב בן שמעון קושר דברי שבח והלל לפעילות העניפה של מתנדבי הארגון: "יש לי זכות להיות עימכם" אמר, והביא בשם אבות דר' נתן: "רבי יוחנן אומר שאחרי חורבן בית המקדש עשיית חסד מכפרת יותר מאשר בית המקדש. ארגון זק"א תל אביב הם שלוחי הציבור להתעסק בנפט-רים, כמו שנאמר בגמרא שאם יש חבורה בעיר שמתעסקת בטיפול במת, אנשי העיר פטורים מעיסוק זה".

בנוסף, חברי המשלחת קיבלו סקירה ארוכה ממנכ"ל הארגון על הפעילות הענפה בשגרה ובקורונה, שרובה נסתר מן העין כיאה לתחום זה. חברי סיעת ש"ס הביעו תמיכה עזה בארגון והבטיחו כי יעמדו לימינו בכל עת.

הרב יעקב רוז'ה, סיפר על עבודת הקודש של זק"א תל אביב שאין מישהו אחר היכול לעשות במקומם: "שמו של הארגון בקרב כל גורמי השלטון ידוע לטובה ושם שמים מתקדש על ידי המתנדבים", אמר הרב רוז'ה והוסיף: "כל משימה לאומית הקשורה בתחומי נפטרים הארגון הזה הוא הכתובת. יש לי הכבוד להימנות עם חבורה קדושה זו".